

9 de Novembre: Dedicació de la Basílica del Laterà a Roma

Text de l'Evangelí (Jn 2,13-22): Quan era a prop la Pasqua dels jueus, Jesús va pujar a Jerusalem. En el recinte del temple va trobar els venedors de vedells, de moltons i de coloms, i els canvistes asseguts als seus llocs. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots fora del temple, tant els moltons com els vedells. Va tirar per terra les monedes dels canvistes i els va abocar les taules; i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!». Els seus deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del teu temple em consumeix».

Llavors els jueus el van interrogar: «Amb quin senyal ens demostres que pots obrar així?». Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré». Els jueus replicaren: «Aquest santuari ha estat construït en quaranta-sis anys, i tu el vols aixecar en tres dies?». Però Ell es referia al santuari del seu cos. Per això, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que havia dit això, i van creure en l'Escriptura i en la paraula de Jesús.

«Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquesta festa universal de l'Església, recordem que tot i que no hi ha cap edifici al món que pugui contenir entre els seus murs la immensitat de Déu, des de molt antic l'ésser humà ha sentit la necessitat de reservar espais que afavoreixin el trobament personal i comunitari amb Déu. Als inicis del cristianisme, els llocs de

trobada amb Déu eren les cases particulars, en les quals es reunien les comunitats per a la pregària i la fracció del pa. La comunitat reunida era —com ara també és— el temple sant de Déu. Amb el pas del temps, les comunitats van anar bastint edificis dedicats a les reunions litúrgiques, la predicació de la Paraula i l'oració. I així és com al cristianisme, amb el pas de la persecució a la llibertat religiosa en l'Imperi Romà, van aparèixer les grans basíliques. Una d'elles és Sant Joan del Laterà, la catedral de Roma.

Sant Joan del Laterà és el símbol de la unitat de totes les Esglésies del món amb l'Església de Roma, i per això aquesta basílica té el títol d'Església cap i mare de totes les Esglésies. La seva importància és superior a la de la mateixa Basílica de Sant Pere del Vaticà, ja que en realitat aquesta no és una catedral, sinó un santuari construït sobre el sepulcre de Sant Pere i el lloc on resideix actualment el Papa, el qual, com a Bisbe de Roma, té en la Basílica Lateranense la seva catedral.

Amb tot, no podem perdre mai de vista que el veritable lloc de trobada de l'home amb Déu, l'autèntic temple, és Jesucrist. Per això, Ell té plena autoritat per a purificar la casa del seu Pare i per pronunciar aquestes paraules: «Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré» (Jn 2,19). Gràcies al lliurament de la seva vida per nosaltres, Jesucrist ha fet dels creients un temple vivent de Déu. Per aquesta raó, el missatge cristià ens recorda que tota persona humana és una realitat sagrada, habitada per Déu, i no podem pas profanar-la fent-la servir com un mitjà.